

ОПАЗЕН С ЦЕЛ

Дейвид Уилкерсън
31 Декември 2001

Давид се моли: „Пази ме, Боже, защото на Тебе уповавам” (Псалм 16:1). Думата на иврит, която Давид използва за „пазя” в този стих е богата на значения. По същество тя казва: „Постави ограда около мен, стена със защитни тръни. Охранявай ме и ме пази. Наблюдавай всеки мой ход, всичките ми влизания и излизания. Давид напълно беше убеден, че Бог пази праведните. И Писанието казва, че Давид беше подпомогнат и пазен във всичките си пътища. Този благословен мъж заяви: „Ето, няма да задреме нито ще заспи Оня, Който пази Израиля. Господ ти е пазач; Господ е твой покров отдясно ти. Слънцето няма да те повреди денем, нито луната нощем. Господ ще те пази от всяко зло; ще пази душата ти” (Псалм 121:4-7).

Същата дума на иврит за „опазване” е използвана в този пасаж. За пореден път Давид говори за Божията ограда - свръхестествената защитна стена. Той ни уверява: „Божиите очи ви наблюдават, където и да отидете”.

Всъщност, Господ е с нас навсякъде: на работното ни място, в църквата, докато пазаруваме. Той е с нас в нашите автомобили, в автобуса, в метрото. И Давид постоянно заявява, че Бог ни пази от злото. Той ни държи в безопасност от крадци, банди, убийци, изнасилвачи и терористи. Той ни предпазва от антракс, едра шарка и всякакви зловредни бактерии. Накратко, нашият Бог изцяло ни покрива. Той е обещал да осуети всяко оръжие, скроено против Неговите деца. Може би през последните няколко седмици сте разтревожени от някое изненадващо терористично нападение или от разпространението на смъртоносна болест. Божието Слово ни дава сигурни обещания дори за тези неща: „Избави ме, Господи, от нечестивия човек, опази ме от насилник човек... И всеки ден възбуждат боеве. Изострюват езика си като на змия; аспидова отрова има под устните им. (Села). Опази ме, Господи, от ръцете на нечестивия... Които възнамериха да ме направят да падна. Горделивите скриха клопка за мене. И с въжета разпростряха мрежи край пътя; Поставиха примки за мене. (Села)...

Господи, не удовлетворявай желанията на нечестивия... Нечестието на собствените им устни нека покрие главата на ония, които ме окръжават. Разпалени въглища нека паднат върху тях; нека бъдат хвърлени в огъня. В дълбоки води, за да не станат вече. Злоезичен човек няма да се утвърди на земята; злото ще преследва насилника човек догдето го погуби. Зная, че Господ ще защити делото на угнетения и правото на немотните. Наистина праведните ще славят името Ти; правдивите ще обитават пред лицето Ти” (Псалм 140:1-13).

В началото на този Псалм, Давид призовава Бог да го пази от насилниците. Думата, която Давид използва тук за „опазвам” тук е различна. Тя означава „да предпазя от това, което е покрито, скрито, тайно”. Бог ни казва: „Аз съм покрил всяка област от живота ти, дори неща, които не можеш да видиш. Ти със сигурност можеш да почиваш в Мен”.

Вярвате ли, че Господ ви пази? Съгласни ли сте, че Той ви предпазва от схемите на горди, насилници и зли хора? Такива хора може да са решили да ви унищожат. Те могат да изготвят планове за убийство срещу вас. Но вие не трябва да се страхувате от злото. Както Давид се моли: „Разпалени въглища нека паднат върху тях; нека бъдат хвърлени в огъня. В дълбоки води, за да не станат вече” (140:10).

Ако имате проблеми с приемането на Божието желание да ви пази, прочетете Псалм 37: „Стъпките на човека се оправят от Господа; и Неговото благоволение е в пътя Му. Ако падне, не ще се повали, защото Господ подпира ръката му. Млад бях, ето, остарях, но не съм видял праведният оставен, нито потомството му да проси хляб. Всеки ден постъпва благо ... И потомството му е в благословение... Защото Господ обича правосъдие, и не оставя светиите Си; до века те ще бъдат опазени;... Господ няма да го остави ... нито ще го осъди, когато бъде съден...

Когато се изстребят нечестивите, ти ще видиш това. Виждал съм нечестивия страшен, и разпрострян като зелено дърво на своята си почва; но когато преминах, ето нямаше го; търсих го, и не се намери. Забележи непорочния и гледай праведния; защото миролюбивият човек ще има потомство; а престъпниците всички заедно ще се изстребят; останалите от нечестивите ще се отсекаат. Но избавлението на праведните е от Господа; Той им е крепост във време на беда. И Господ ще им помогне и ще ги избави, ще ги избави от нечестивите и ще ги спаси, Понеже са прибягнали при Него” (Псалм 37:23-28, 33-40).

Дори и Йов в своята агония свидетелства за Божията опазваща сила. Не знам никой, който да е преживял всичко, което Йов изтърпя. Той изгуби семейството си, изгуби всичко, което притежаваше, изгуби здравето си и доброто си име. Кой би могъл да спори с опита на един врял и кипял в изпитанията човек? И въпреки това Йов се обърна към Бога с „Наблюдателю (Пазителю – в англ. текст) на човеците” (Йов 7:20).

Отново и отново, нашият Бог се доказва като закрилник на народа Си. И то с каква цел? Защо Господ толкова желае да ни опази? Намираме обяснение в думите на Мойсей: „Господ ни заповяда да вършим всички тия повеления и да се боим от Господа нашия Бог, за да ни бъде всякога добре, и за да пази Той живота ни, както прави и днес” (Второзаконие 6: 24). Мойсей казва, че Бог им е дал заповедите с една цел: да ги пазят и изпълняват. Но защо? Поради същата причина, поради която Бог иска да ни спаси и защити.

Помислете за всички начини, по които Бог опази избрания Си народ - Израел. Той ги защити от десетте язви в Египет. Избави ги от фараоновата армия при Червено море. Изцели ги от смъртоносните ухапвания на змии в пустинята. И хората свидетелстваха за Божията опазваща сила на своите деца и внуци: „Господ ни избави от всички наши врагове. Той ни даде храна и вода, и опази дрехите ни от износване. Той опази Израел във всичко, през което преминахме”.

Но това ли е цялото Израилево свидетелство? Бяха ли опазени и защитени тези хора само, за да умрат в пустинята? Божието избавление беше ли само с цел те да бъдат в безопасност и добре нахранени през целия си живот? Със сигурност трябва да има причина, поради която Бог ги е запазил.

Израел беше пазен, за да изпълни Божия план за техния живот.

Мойсей заяви: „А нас изведе от там, за да ни въведе в земята, за която се е клел на бащите ни и да ни я даде“ (Второзаконие 6:23). Мойсей каза на Израел: „Вижте всички чудодейни начини, чрез които Бог ви изведе от робството. За какво мислите беше всичко това? Защо мислите, че сте избрани и белязани като специални от създанието на света? Защо Той ви избави от робство? Защо ви благослови, когато заслужавахте да бъдете изоставени?“

Той не го направи само, за да може да кажете: „Бог снабди всичките ми нужди“. Той не го направи, за да седнете около лагерния огън и да разказвате на вашите внуци историите на чудесата от миналото. Всичко това са прекрасни неща. Но те не са границата на Божия план за вас. Господ ви е запазил, за да може да ви заведе някъде. Той иска да извърши нещо в живота ви отвъд всички чудеса“.

Вярвам, че всеки християнин, който ходи с Господа само от няколко години, би могъл да напише книга за пустинята, през която е минал. Всъщност нашето служение току-що публикува такава книга, Да триумфираш през трагедията. Тя е пълна с невероятни свидетелства на вярващи, които са преживяли мъчителни изпитания. А вие? Какви изпитвания сте издържали? Колко пъти сте били изправени пред бедствие, може би дори пред смърт?

Когато погледнете назад към тези неща, задайте си въпроса: „Какво е значението на всичко това? Защо Бог ме пази? Защо не съм наркоман или алкохолик? Защо не живея на улицата, чрез сетивата си и не оцелявам? И защо вместо това имам Божия мир? Защо Господ е толкова добър с мен?“

Господ опази израилтяните и издигна стена около тях с конкретна цел: да ги доведе до място, където те щяха да са Му полезни. Той ги водеше към Обещаната земя, мястото на съдба за тях, където те щяха да си легнат вечерта и да знаят, че от битките им е имало смисъл.

Бог вече се беше заклел да съди нечестивите народи, живеещи в Ханаан. И когато запази Израел, Той го направи, за да ги подготви за война с тези нации. Още преди Израел да влезе в Ханаан, Бог обеща да изпрати язви от стършели пред тях: „Ще изпратя и стършели пред тебе, които ще изгонят отпред тебе евейците, ханаанците и хетейците“ (Изход 23:28). Бог искаше всеки израилтянин да знае: „Вие сте пазени през всички тези години, за да бъдете воители във време на криза. Моята цел е да живеете като победители и да умрете удовлетворени. Аз ви опазих, за да бъдете полезни, като пчелите големи битки до самия край“.

Исус също беше опазен от Отца с определена цел. Исаия предсказа, че Христос щеше да бъде презрян и заплашен. Но всичко това имаше една цел: „Така казва Господ: В благоприятно време те послушах, и в спасителен ден ти помогнах; ще те опазя, и ще те дам за завет на людето, за да възстановиш земята, за да ги направиш да завладеят запустелите наследства“ (Исаия 49:8).

Ние знаем от Евангелията, че Божият всемогъщи, пазещ Дух пазеше Христос всеки ден от живота Му. И неотклонно избавяше Исус от злото, отново и отново. Помислете колко често религиозните лидери се опитаха да убият Божия Син. Веднъж те Го заведоха на един хълм, за да Го хвърлят в пропастта, но Духът се намеси. По същия начин, Сатана се опита да подмами Исус да се хвърли от крилото на храма. Но отново Духът опази Христос, като Му даде сили да устои на изкушението и изпрати ангели, за да Му служат. И всичко това беше с определена цел. Исаия добавя: „Като кажеш на вързаните: Излезте, На ония, които са в тъмнината: Явете се. Те ще пасат край пътищата, и пасбищата им ще бъдат по високите голи височини. Няма да огладнеят, нито да ожаднеят; не ще ги удари нито жега, нито слънце” (49:9-10).

Исус беше дал отговор на Отца: „Аз ще отида. Ще достигна тези, които са в тъмнина, и ще покажа на изгубените пътя обратно към Теб”. Всяко от избавленията, които Христос преживя, беше със следната цел: да разруши властта на Сатана, да освободи хората, да избави тези, които са в робство, и да донесе светлина в тъмнината. Исус извърши всички тези неща чрез пазещата сила на Духа.

Йосиф е един от най-забележителните примери на човек, пазен с цел.

Йосиф имаше видение, че неговият живот ще бъде мощно използван от Бога. Но това видение изглеждаше като една неосъществима мечта, след като ревнивите му братя го продадоха в робство. Следващите години от живота на Йосиф бяха изпълнени с трудности и несправедливост. След това, когато Йосиф като че ли се изправи на краката си, той беше несправедливо обвинен за опит за изнасилване и изпратен в затвора.

Въпреки това, Бог постоянно пазеше живота на Йосиф. И накрая, след години на смут, Йосиф стигна до там да служи в дома на Фараона. Фараонът в крайна сметка назначи Йосиф за управител на целия Египет. Именно в това време на голямо благословение и на изпълнение на Божиите обещания, Йосиф отново се изправи лице в лице с братята си. Глад беше поразил земята, и те бяха дошли в Египет, за да се запасят със зърно. Когато Йосиф ги видя, той „заплака с глас... Аз съм брат ви Йосиф, когото вие продадохте в Египет” (Битие 45:2, 4).

Йосиф можеше да потърси отмъщение за братята си. Но чуйте неговите думи: „Сега, не скърбете, нито се окайвайте, че ме продадохте тук, понеже Бог ме изпрати пред вас, за да опази живота” (45:5). Йосиф каза: „Въпреки че ми сторихте зло, аз трябваше да премина през това. Господ ме подготвяше, за да ви спася”.

Възлюбени, ето как работи Бог: Той подготвяше човек, който да спаси остатъка. Всъщност, във всяко поколение, Господ издига една Йосифова група. Той превежда тези посветени служители през години на проблеми и изпитания, за да утвърди и укрепи вярата им. Той ги избавя и от много сатанински примки. Но Йосифовата група е тествана по начини, по които много малко други хора биват изпитвани. Те се сблъскват с мъчителни съмнения, притискащи ги страхове, жестоки изкушения. И, може би най-болезненото от всичко, те биват изпитвани от Божието Слово.

Какво означава това? Писанието казва какво Йосиф издържа: „Изпрати пред тях човека Йосифа, който бе продаден като роб. Стиснаха нозете му с окови; душата му участвуваше в притискането от желязото, докато дойде време да се изпълни думата му; защото словото Господно го изпитваше” (Псалом 105:17-19).

Как Йосиф беше изпитан от Божието Слово? Той знаеше, че през цялото си страдание, той беше праведен човек. Знаеше, че има сърце за Бога. А само това правеше изпитанията му по-загадъчни. Той трябва да си е мислил: „Господи, всички тези проблеми губят всякакъв смисъл. Те не съвпадат с Твоето слово към мен. Ти каза, че аз ще бъда мощно използван от Теб. Но аз съм тук, вързан с вериги. Това е в разрез с всичко, което Те чух да казваш”.

Най-големият тест за Йосиф не беше неговото предаване от братята му. Не беше несправедливото хвърляне в затвора. Не беше това, че беше забравен от колегите си затворници, на които той помогна. Не, до тук Йосифовото най-лошото изпитание беше объркването му относно Божието слово за него.

Само след няколко години, когато братята му се върнаха на сцената, Йосиф можа да придобие пълен поглед върху Божията цел. Когато погледна назад към изминатия път, той осъзна: „Сега виждам, че Господ беше във всичко, което ми се случи. И това прави всичко, което аз страдах, всеки болезнен, самотен момент, да си струва”. Йосиф се примири с миналото си, защото видя Божията ръка в него.

Господ има Йосифова група и днес. Това са благочестиви мъже и жени, които Той е докоснал и призовал. Те не търсят слава или богатство. Всичко, което те искат, е да живеят и умрат, изпълнявайки Божието призвание за себе си. И Господ обеща, че техният живот ще има стойност за Неговото царство.

Но много от тези християни са в същия тъмен затвор, като Йосиф. Животът им е пълен с проблеми от всякакво естество. И те не разбират своите изпитания. Като Йосиф, те се молят: „Господи, защо това да се случи? Не виждам смисъл. Всичко, което съм искал, е да Ти служа. Ти обеща, че животът ми ще бъде използван за Твоя слава. Аз съм в пост и молитва от толкова дълго време, искам повече от Теб. Това не може да бъде Твоята воля за мен”.

Познавам този вид страдание. В продължение на години нашият дом е поразен от случаи на рак. И знам какво е да издържиш атака след атака на обвинения от ада. Често, когато се молех в такива моменти, небето изглеждаше непробиваемо. След година ходене с Господа, аз виждам Неговата ръка ясно в тези изпитания. И мога да свидетелствам, че това, което Сатана възнамеряваше за зло, Господ го обърна в добро.

Подобно на Йосиф, мнозина от Божията свята група днес са оковани във вериги. Затворени са в една привидно безнадеждна ситуация. Те са много сериозно изкушавани и изпитвани, и вярата им изглежда сякаш не работи. Те добиват чувството, че Божиите обещания не работят за тях. Най-лошото от всичко е че явно Словото, което те обичат, изпитва душите им.

Болезнено за тези служители е, че те могат да останат в окови до определеното време, когато Бог ги предизвиква. За сега, те ще извикат като Йосиф: „Но спомни си за мене, ...

смили се, моля, за мене, ... и избави ме от тоя дом... а пък тук не съм сторил нищо, за да ме хвърлят в тая яма” (Битие 40:14-15). Те плачат: „Господи, аз съм окован тук, в ужасната тъмница на отчаянието. Не ме забравяй! Покажи ми милост и ме избави от тази беда. Искам само да Ти служа, да бъда жива жертва”.

Ако тази молитва не ви е позната, то вие не сте от Йосифовата група.

Йосиф разбра, че Бог го е пазил с цел.

Йосиф каза на братята си: „Бог ме изпрати пред вас, за да съхраня от вас остатъка на земята и да опазя живота ви чрез голямо избавление. И тъй, не ме изпратихте вие тук, но Бог, който ме и направи отец на Фараона, господар на целия му дом и управител на цялата Египетска земя” (Битие 45:7-8).

Йосиф можеше да погледне назад към своите години на страдание и да свидетелства: „Бог ме изпрати на това пътуване. Той ме прекара през всички тези трудности с определена цел. Сега виждам, че всичко, което съм преживял, е водело към този момент. Братя, Господ ме е подготвял да ви послужа. Той е дирижирал всички тези неща, за да ви приведе под Своята пазеща благодат, както го направи с мен”.

Какво невероятно откровение за Йосиф. Но какъв е урокът за Божиите хора днес? Той е следния: нашият Господ ни е пазил в миналото. Той ще ни пази в идните дни. И най-важното от всичко: Той има вечна цел зад всичко това.

Помислете за последните бедствия, които сполетяха нашата нация. Още от 11 септември 2001 г., нашето общество беше обхванато от страх. Хората започнаха да призовават Бога както никога досега. И хладките в миналото християни започнаха да държат на Божиите обещания за защита. Те се молеха: „Господи, постави Своята ограда около мен. Моля Те, върви с мен днес, пази ме, пази ме навсякъде, където ходя”. И Бог направи точно това.

Сега помислете за вашия житейски път. Погледнете назад в живота си, от деня, в който Христос дойде и ви промени. Сигурен съм, че можете да напишете книга за всички начини, чрез които Бог ви е избавил от съкрушителните кризи, сатанинските примки и мощните изкушения. Колко често сте били готови да се откажете от борбата? Колко пъти сте се колебаели, били сте на ръба да се предадете на страстите и на отчаянието?

И говорите за терористични атаки. Вие сте били атакувани с години от най-порочния и нечестив, мощен терорист в света - самият Сатана. Понякога сте били в ръкопашен бой с него. Но той никога не е успявал да ви отдалечи от Христос. Всеки път Господ ви е спасявал и опазвал. И днес имате силно свидетелство за Неговата пазеща сила: „Моят Отец ме поведе на това пътуване. И Неговата ръка беше върху мен през цялото време. Той ме спаси, когато заслужавах да бъда съсипан. Така че, ако Сатана не може да ме унищожи, какво може да ми направи някакъв мюсюлмански терорист? Моят Бог е напълно верен да ме пази”.

Позволете ми да ви попитам: защо Бог избра да ви държи, когато толкова много хора около вас са се провалили? Накъдето и да погледнете, виждате опустошени животи, разбити

домове и разбити мечти. Но тук вие стоите, избавени и свободни. Защо Господ ви опази? Защо греховете ви не бяха показани на света? Защо Бог ви предпазва от разрухата и срама?

Той ви опази, защото има цел за вас. Той предварително планира едно божествено дело за вас. И само един изпитан, доказан вярващ може да го изпълни.

Вярвам, че ние сме свидетели на дни, за които Исус каза, че ще дойдат.

Обърнете внимание на сегашното състояние на нашия народ и на света. Какво виждате? Аз виждам пророчеството на Христос да се изпълнява пред самите ми очи: „И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение.... Човеците ще примират от страх и от очакване онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят” (Лука 21:25-26).

Павел също говори за това време: „Когато казват: Мир и безопасност! Тогава ще ги постигне внезапно погубление” (1 Солунци 5:3). Павел описва хора, които живеят самодоволно и в сигурност, хвалейки се: „Ние постигнахме мир”. Но в самия момент, в който тези хора се почувстват възможно най-сигурни, тогава идва тяхното унищожаване. Изведнъж мирът, който те толкова обичат, изчезва. И за една нощ обществото бива завладяно от страх.

Американците знаят такава внезапна погубел, за която говори Павел. В продължение на поколения, нашата нация се радваше на невероятно добра безопасност от чуждо нападение. Но, както Павел добавя: „И никак няма да избягнат” (5:3). Ние сега виждаме времето, което Исус и Павел описаха. Това е време, което никога не съм мислил, че ще доживея да видя.

Но ние не бива да се страхуваме. Нашият Господ запази Йосифовата група за точно такъв момент. Павел каза на солунците, че те са били запазени в дух, душа и тяло (виж 5:23). И тук беше Божията цел с всичко това: да „усъвършенствува ... всяко дело на вярата” (2 Солунци 1:11). Павел каза: „Вие сте призвани да изпълните делото на вярата. И за нямам предвид някаква тиха вяра, но такава, която показва силата на Христос”.

Дошло е време всички пазени вярващи да се надигнат във „вяра със сила”, както заявява Павел.

Това не е време, в което да имаме плаха вяра. А е време за всеки християнин, преминал през големи изпитания, да направи стъпка напред. Нашият военачалник ни призовава да се изправим всред едно страховито общество и да се задействаме с „вяра със сила”. Ние трябва да направим декларацията на Йосиф: „Бог ме изпрати пред вас, ... да опазя живота ви чрез голямо избавление” (Битие 45:7).

Нашият Господ не беше изненадан от атаките на 11 септември. През цялото време Той подготвяше Йосифова група за този момент. Той ги преведе през пожари, наводнения, болести, скърби, изкушения и страхове. И вярата им надви над всичко това с власт. Дори когато адът освобождава своите терористични орди, Божият Дух събира тази армия от

опазени светии. И Той ги изпраща напред с увереност, знаейки, че те са призвани да избавят останалите. Те са родени и запазени за този ден и време на голяма криза. И на всеки от тях е дадено лично служение, заедно с Божията сила да променят живота.

Когато светът се тресе от бедствия и скърби, които се струпват от всички страни, Бог ще извика Своите верни войници, които са били обучени за бой. Тези посветени мъже и жени са издържали големи изпитания и са излезли с твърда вяра. И Божията сила почива върху тях. Тази сила не е толкова широко разпространена. Тя може да се види само в простите неща: в тихия дух, в усмивката сред море от намръщени лица, в почивката на душата, ума и тялото, когато другите треперят.

Жена ми, Гуен, е прекарала цялия си живот в борба с рака. Тя е имала многобройни операции, и ние сме благодарни, че Господ я е избавял всеки път. Читателите на моите послания знаят за изпитанията на Гуен през годините, а много от тях са ми писали, че имат подобни битки.

Един ден Гуен реши да напише кратка бележка, за да покаже любов и да насърчи всяка жена, която ѝ е писала, че има рак. Нейното служение върши тиха работа, но тя е надарена със сила, защото е родена в изпитание и страдание. Скоро Гуен започна да получава писма отговори, в които пишеше: „Благодаря ви за вашата бележка. Вие поставихте голяма вяра в сърцето ми”.

Гуен и аз знаехме, че през цялото време тя е била пазена с цел. И сега, стотици жени са свидетели на изпълнението на Божията цел в нейните битки.

Точно в този момент нуждите на света са големи. Затова скъпи светии, каква е Божията цел за вас? Като погледнете назад във вашето пътуване, през кои битки Бог ви е превел? Над кои изпитания Той ти е дал победа? Това може да бъде ключ към вашето лично служение. Господ може да иска да ви използва в самата област, в която сте се борили толкова дълго време.

Помнете, всяко служение произлиза от общението. Търсете Господа в молитва. Питайте Го: „Господи, какво означава всичко това? Той ще ви покаже. Той ви пази с цел. И Той ви призовава да излезете напред като член на Неговата Йосифова група, за време като това.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2001 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Preserved for a Purpose](#) / [Опазен с цел](#)